

नन्वेवंभूतस्य दुर्जनैरभिभूयमानस्य कुतो गृहोचिताः क्रियाः स्युस्तत्राह यावदर्थमिति अंतस्त्वनासक्तः बहिस्त्वासक्त इव नृलोके जनमध्ये नरतांम
नुष्यतां न्यसेत् पुरुषकारमाविष्कुर्यादित्यर्थः ॥ ५ ॥ आग्रहंतु क्वापि न कुर्यादित्याह ज्ञातय इति ॥ ६ ॥ नन्वेवं सर्वानुमोदने वित्तक्षयप्रसंगात् कु
तो वा जीवनं कुतो वा कर्मकरणं तत्राह दिव्यं वृष्ट्यादिभिर्जातं धान्यादि भौमं निधानादि अंतरिक्षमकस्मादेव प्राप्तम् एवं स्वतएव अच्युतनिर्मितं दैवल
ब्धं यत् एतत्पूर्वोक्तं कर्मादि ॥ ७ ॥ दैवाद्भूरिलाभे जातेऽपि तत्राभिमानो न कार्य इत्याह यावदिति श्रियेत पूर्येत ॥ ८ ॥ अतएवान्यं किमपि स्वगृ
हक्षेत्रं वा प्रविश्य भुंजानं न निवारयेदित्याह मृगेति मर्कटो मर्कटः सरीसृपः सर्पः मक्षिकाश्च तैः पुत्रैः एषां मृगादीनां कियदंतरम् ॥ ९ ॥ अतिकृच्छ्रे

यावदर्थमुपासीनो देहे गेहे च पंडितः ॥ विरक्तो रक्तवत्तत्र नृलोके नरतां न्यसेत् ॥ ५ ॥ ज्ञातयः पितरौ पुत्राभ्रात
रः सुहृदोपरे ॥ यद्वदंति यदिच्छंति चानुमोदेत निर्ममः ॥ ६ ॥ दिव्यं भौमं चांतरिक्षं वित्तमच्युतनिर्मितम् ॥ त
त्सर्वमुपभुंजान एतत्कुर्यात्स्वतो बुधः ॥ ७ ॥ यावद्व्रियेत जठरं तावत्स्वत्वं हि देहिनाम् ॥ अधिकं योऽभिमन्येत
स स्तेनो दंडमर्हति ॥ ८ ॥ मृगोष्ट्रखरमर्काखुसरीसृपखगमक्षिकाः ॥ आत्मनः पुत्रवत्पश्येत्तैरेषां मंतरं किय
त् ॥ ९ ॥ त्रिवर्गं नातिकृच्छ्रेण भजेत गृहमेध्यपि ॥ यथादेशं यथाकालं यावद्देवोपपादितम् ॥ १० ॥ आश्वा
घातेऽवसायिभ्यः कामान्संविभजेद्यथा ॥ अप्येकामात्मनो दारां नृणां स्वत्वग्रहोयतः ॥ ११ ॥ जत्याद्यदर्थे
स्वप्राणानूह न्याद्वा पितरंगुरुम् ॥ तस्यां स्वत्वं स्त्रियां जत्याद्यस्तेन त्वजितो जितः ॥ १२ ॥ कृमिविड्भस्मनिष्ठां
तं केदंतुच्छं कलेवरम् ॥ कृतदीयरतिर्भार्याकायमात्मानमश्नुतिः ॥ १३ ॥

णापाद्य न भजेत् किंतु यावद्देवप्रापितं तावदेव भजेत् ॥ १० ॥ श्वानश्च अघाश्च पतिताः अंतेऽवसायिनश्चांडालादयः तानभिव्याप्य यथाऽर्हं कामा
नसंविभजेत् स्वभोज्याद्विभज्य दद्यात् यद्यप्येकैवात्मनो दाराभार्या तस्यामतिथिशुश्रूषणे नियुक्तायां स्वस्य शुश्रूषा हीयेत यस्यां च नृणां स्वत्वग्रहः
ममैवेयमित्याग्रहः तामेकामपि संविभजेत् अतिथिशुश्रूषणे नियुंजीतेत्यर्थः न त्वन्यथा मंतव्यं यथाऽर्हं विभजेदित्युक्तत्वात् ॥ ११ ॥ एवं चेत्तैने श्व
रो वशीकृतः स्यादित्याह जत्यादिति यदर्थे यन्निमित्तम् अन्यैरजितोऽपीश्वरस्तेन जित एव ॥ १२ ॥ ननु कथमेवं तस्यां स्वत्वाभिमानो हातुं शक्यः त
च्च विचारेणेत्याह कृमिविड्भस्मनिष्ठापर्यवसानमतेयस्य तदीया देहार्थारतिर्यस्यां सा स्वमहिम्नानभोऽपि छादयतीति तथा ॥ १३ ॥